

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.648/2023/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Soós Péter ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe2

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

33.P.22.330/2023/5.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, mellőzi a való tényeknek a helyreigazító közlemény második mondata szerinti közzétételére vonatkozó rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés szempontjából releváns tényállás szerint az alperes által szerkesztett [www.portál](http://www.portál.portál) portálon 2023. augusztus 17-én „Pedofilamentegetés: felperes is nekiment a személy3-interjú készítőjének” címmel cikk jelent meg. Az írásban szerepelt a következő szövegrészlet.

[2] „Egyébként személy³ az említett interjúban arról is beszélt, hogy szerinte »elég sok szexuális kapcsolat volt diák és tanár között, ami tilos volt és helytelen, de nem volt belőle nagy ügy, mert hozzátartozott az élethez.« Itt érdemes felidézni a magát Tanár Úrnak hívató tévériporter botrányát: két évvel ezelőtt került fel a netre az a 49 perces felvétel, amelyből az derült ki, hogy felperes a tanítványát vette rá a szexre.”

[3] A felperes helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül helyreigazító közlemény közzétételére az alábbi szöveggel.

[5] „A 2023.08.17. „Pedofiliamentegetés: felperes is nekiment a személy³-interjú készítőjének” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes tanítványával került szexuális viszonyba, valamint, hogy partnerét rávette a szexuális aktusra. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott a hangfelvételen szereplő hölgygel, aki soha nem volt a tanítványa.”

[6] Kérte továbbá az alperes elsőfokú perköltségben marasztalását.

[7] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a sérelmezett cikk valótlan állítást nem tartalmaz, így nem állnak fenn a sajtó-helyreigazításnak a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei. A valóság közlésére vonatkozó keresetet azért tartotta alaptalannak, mert az meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol. A PK 15. számú állásfoglalás alapján akkor indokolt a valóság feltüntetése, amennyiben az az átlagolvasó számára a valóság felre nem érthető megértéséhez elengedhetetlen. E körben hivatkozott a Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4. számú határozatára és ítéltáblai döntésekre.

[8] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül az portál portálon a 2023.08.17. napján a <https://www.portál/belfold/2023/08/felperes-perces-.html> URL címen közzétett cikk címe alatt, a szöveges része felett, a cikk elérhetőségéig, de legalább 30 napig, további szerkesztés és kommentár nélkül, az eredetivel szöveggel azonos betűszedéssel tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt azzal, hogy 24 órán keresztül jelenítse meg a portál főoldalán a következő közleményt is: „Valótlanul állítottunk felperesről”, melyre kattintással közvetlenül elérhető a helyreigazított cikk és a helyreigazító közlemény:

[9] „A 2023. 08.17. napján „Pedofiliamentegetés: felperes is nekiment a személy³-interjú készítőjének” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes tanítványával került szexuális viszonyba, valamint, hogy a partnerét rávette a szexuális aktusra.

[10] Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott a hangfelvételen szereplő hölgygel, aki soha nem volt a tanítványa.”

[11] Az alperes kiadóját (cég¹ Zrt.) a felperes javára 304.800 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[12] Az alkalmazott jogszabályok körében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdését, a 496. § (1) bekezdését, a 497. § (4) bekezdését, az Smtv. 4. § (1)-(3) bekezdését, 10. §-át és a 12. § (1)-(2) bekezdését idézte.

[13] Az elsőfokú bíróság azért rendelte el a valóság közlését, mert megítélése szerint az átlagolvasó a valótlan és a való tények együttes közlésével kap teljes képet a valóságban történekről. A teljes képhez az is hozzátartozik, hogy személy⁸ nem csak a kifogásolt írás

idején, de egyébként sem volt soha a tanítványa, valamint a szexuális aktusra kölcsönös beleegyezéssel került sor.

[14] Az elsőfokú bíróság a pervesztes alperes kiadóját a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, 82. § (1)-(2) bekezdése, a 83. § (1)-(2) bekezdése és a 499. § (1) bekezdés második mondatának rendelkezése alapján kötelezte az elsőfokú perköltség megfizetésére. A jogi képviselő munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés *a*) pontja és a 3. § (6) bekezdése alapján a felperes által felszámított összeget csökkentve határozta meg.

[15] Az eljárási illeték viselésével kapcsolatban megállapította, hogy azt az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján az alperes kiadója köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

[16] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[17] Jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet részben megváltoztatását, a helyreigazítási közleményből a valóság közlésének mellőzését, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását célozta.

[18] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés *b*), *c*), *d*) pontjára alapította.

[19] Az alperes megismételte az elsőfokú eljárásban a való tények közzétételének szükségtelenségére vonatkozó jogi álláspontját. Az ítélezési gyakorlattal kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által elfogadott PK 15. számú állásfoglalást idézte, amely szerint a sajtó nem kötelezhető olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. Ehhez képest a felperes által kért helyreigazító közleménynek valóságközlésre vonatkozó részei meghaladják azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol.

[20] A helyreigazító közlemény tartalmazza a valótlan tény, annak megjelenítésével megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók. A felperes által valóságként közölni kért szöveg a sérelmezett tényállítás helyreigazításához szükségtelen.

[21] A valóság közlése a cikk tartalmán túllépő közlés, annak kereteit meghaladja, a sérelmezett közlés valótlanságának megértéséhez nem szükséges. A felperes a való tények körében egyebekben csak az általa bizonyított tények közzétételét kérhetné, a perben azonban a valósággal megjelölt tényeket nem bizonyította.

[22] Az alperes saját másodfokú perköltségének megállapítását az Ükr.-re utalással, a bíróság mérlegelésére bízva kérte. Bejelentette, hogy áfafizetésre kötelezett adóalany.

[23] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

[24] Ez utóbbi követelését illetően 50.000 forint + áfa összeget számított fel.

[25] A felperes a való tények közzétételét az Smtv. 12. § (1) bekezdés és a Pp. 495. § (1) bekezdés rendelkezései alapján megalapozottan kérte. A Pp. 499. § (1) bekezdésből következően a bíróság minden ügyben egyedileg mérlegeli és a sérelmezett közlés tartalmi körén belül állapítja meg a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett a helyreigazító közlemény szövegét és közzétételét [a Kúria Pfv.IV.20.237/2021/4., Pfv.IV.21.482/2021/5. számú határozatai].

[26] A PK 15. számú állásfoglalás értelmében helyreigazító közlés akkor tölti be a rendeltetését, ha a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát, szükség szerint a való tényeket félre nem érthetően kifejezésre juttatja.

[27] Az elsőfokú ítélet indokolásának [27] bekezdésében a bíróság helyesen fejtette ki, hogy a valóság közlésének mellőzése akkor indokolt, ha a valóságként közzétenni kért közleményrész túlmutat a sérelmezett közlés kontextusán, ha az nem kapcsolódik közvetlenül a sérelmezett közléshez. A cikkben feltüntetett valótlan tényekhez képest („két évvel ezelőtt került fel a netre az a 49 perces felvétel, amelyből az derült ki, hogy felperes a tanítványát vette rá a szexre”) a való tények közlésének lényegi eleme az, hogy a felperes kölcsönös, önkéntes beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott partnerével és partnere soha nem volt a tanítványa. E szövegrészek a sérelmezett közlés kontextusán nem mutatnak túl, ahhoz közvetlenül kapcsolódnak.

[28] A való tényeket a hangfelvétel tartalmát rögzítő 40.P.22.603/2021/9. számú jegyzőkönyv tartalma alapján bizonyítottként kell kezelni. A jegyzőkönyv alátámasztja azt is, hogy a partnerek között alá-fölérendeltségi, vagy tanár-diák viszony nem állt fenn, az pedig köztudomású, hogy a felperest a „tanár úr” megszólítással illetik.

[29] A felperes hivatkozott a Fővárosi Törvényszék előtt a szerkesztőség alperes ellen folyamatban lévő ügyben 31.P.22.331/2023/5/II. számon hozott ítéletre. A perben az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a valós tények közlésére („a valóságban önkéntes, kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott egy nővel, aki sosem volt a tanítványa”). Az [portál3 Szerkesztősége](#) alperes ellen a Fővárosi Törvényszék által 40.P.22.329/2023/4. számon hozott ítélettel a bíróság ugyancsak elrendelte a való tények közlését („Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális aktust folytatott a hangfelvételen szereplő hölgygel, aki soha nem volt a tanítványa”). A két per a jelen ügghöz hasonló ténybeli és jogi alapon indult.

[30] A fellebbezés alapos.

[31] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a helyreigazításnak a valótlan tényállításokat megállapító és annak közzétételét elrendelő része. A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a valóság közlését elrendelő rendelkezését vizsgálta.

[32] A fellebbezésben az alperes a Pp. 369. § (1) bekezdésében és a (3) bekezdés *b)* és *c)* pontja körében semmilyen értékelhető jogi érvet nem adott elő, amely körülmény önmagában kizárta az e felülbírálati jogkörök alapján folytatott vizsgálódást. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerinti felülbírálat körében – a per főtárgyát tekintve – arra szorítkozott, hogy a helyreigazítás terjedelmét, tartalmát illetően hozott döntés mennyiben sérti az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdésének szabályait.

[33] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdésében szereplő felhatalmazás alapján a bíróság a sajtó-helyreigazítás iránti perben az érvényesített jog tartalmi körén belül jogosult meghatározni a helyreigazító közlemény szövegét. A valóság feltüntetése azonban a Kúria követendő értelmezési gyakorlata szerint csak annyiban és akkor indokolt, ha az a közlés valótlan tartalmának megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (a Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4. számú ítélete).

[34] Az Smtv. 12. § (1)-(2) bekezdésének megfelelő döntés esetén a helyreigazító közleménnyel kapcsolatos mérlegelés indoka az, hogy a szubjektív jogvédelem célja akkor tud érvényesülni, ha lehetőség van az eset összes körülményeinek mérlegelésére. Ezt szolgálja a Pp. 499. § (1) bekezdése, amely a keresetnek helyt adó ítélet esetén is annyit ír elő, hogy a bíróságnak kell meghatároznia a közzététel módját és határidejét, valamint a helyreigazító közlemény szövegét, ugyanakkor annak részleteit – a bírói gyakorlathoz igazodóan – a bíróság mérlegelésére bízta. A bíróság az érvényesített jog tartalmi körén belül határozza meg a helyreigazító közlemény szövegét. A valóság feltüntetése csak akkor és annyiban

indokolt, amennyiben az a valótlanlás megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (Pfv.IV.22.128/2012/3.).

[35] A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben, hogy a felperes által valóságként közölni kért tények szükségesek a sérelmezett tényállítások helyreigazításához. Az eltérő megítélésnek nem az az oka, hogy mennyiben tekinthetők bizonyítottnak a való tényként közzétenni kért adatok, hanem az, hogy a bíróság által meghatározott helyreigazító közlemény sem tartalmában, sem terjedelmében nem lépheti túl a való tény kifejezésre juttatása körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket (a Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4. számú ítélete).

[36] Abból a közzé teendő közleményből, amely szerint valótlan állítás, hogy felperes a tanítványával került szexuális viszonyba, valamint, hogy partnerét rávette a szexuális aktusra, önmagában következik a való tényekként közzétenni kért szövegrész. A valótlan jellegből formállogikai módon, egyenesen következő való tények megfogalmazásának és közzétételének pedig – a közlemény megértése szempontjából – semmilyen további információs tartalma nincs, ugyanakkor többlet információt tartalmaznak az eredeti szöveg tartalmához képest. Az elsőfokú bíróság által jelentősnek tekintett szempont (a „teljes képhez hozzátartozik”) a sajtó-helyreigazítás körében nem érvényesíthető, ha az túllépi a cikk eredeti információs tartalmát. A helyreigazító közlemény célja nem az olvasók minden részletre kiterjedő tájékoztatása, ennek következtében a cikk tartalmi kiegészítése.

[37] Az előbbiekre figyelemmel a való tények helyreigazító közleményben feltüntetendő szövegét az ítéltábla részben az Smtv. 12. § (1) bekezdését sértőnek, részben pedig feleslegesnek tartotta és mellőzte.

[38] Az alperesnek a Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerint gyakorolt felülbírálatra irányuló fellebbezési kérelme eredményes. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú döntés helyreigazítás tartalmát érintő részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[39] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdését alkalmazva döntött a perköltség viseléséről. Az alperes a másodfokú eljárásban perköltségét nem a jogszabálynak megfelelő módon számította fel. A 81. § (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. A felszámítás releváns elemeinek közlése a követelést érvényesítő fél feladata, az alperes azonban nem jelentette be, hogy hány munkaórát fejtett ki a fellebbezéssel kapcsolatban. Ezért a Fővárosi Ítéltábla mellőzte a másodfokú perköltség megállapítását az alperes javára.

[40] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével kiszámított fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest [Pp. 499. § (1) bekezdés].

[41] Megjegyzi, hogy az alperes kiadójának a kereseti illetéket az elsőfokú ítélet indokolásának [30] bekezdésében foglaltaktól eltérően nem külön felhívásra, hanem az elsőfokú ítélet rendelkező részének negyedik bekezdésében foglaltak szerint kell megfizetnie.

[42] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[43] A másodfokú bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben a fél az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2024. január 16.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Kovács Mária s.k.
bíró